

ŞEVKEFZÂ İLÂHÎ

(YİNE GÖNLÜM ÇAĞLAMADA)

MÜSEMME

LÜTFİ FİLİZ

Yİ NE GÖN LÜM ÇAĞ LA MA DA

AŞK A TE Şİ DAĞ LA MA DA

GÂH GÜ LÜP GÂH AĞ LA MA DA

NE HOŞ DER DİN VAR EY GÖ NÜL
SEN SİN BA NA YÂR EY GÖ NÜL

Yine gönlüm çağlamada
Aşk ateşi dağlamada
Gâh gülüp gâh ağlamada

Ne hoş derdin var ey gönül
Sensin bana yar ey gönül

Aşk bağında bir bülbülsün
Taze açan gonca gülsün
Al karanfil, mor sümbülsün

Ne hoş rengin var ey gönül
Sensin bana yar ey gönül

Kâh çıkarsın yükseklere
Kâh konarsın sen her yere
Kâh gezersin nerden nere

Ne hoş seyrin var ey gönül
Sensin bana yar ey gönül

Bazen esersin yel gibi
Bazen coşarsın sel gibi
Bazen durursun el gibi

Ne hoş tavrın var ey gönül
Sensin bana yar ey gönül

Dolaşırsın uçtan uca
Hiç demeysin gündüz, gece
Kanatların pek de yüce

Ne hoş devrin var ey gönül
Sensin bana yar ey gönül

Anka kuşu aşk elçisi
Kaf dağının hem bekçisi
Fânî kapı gözetçisi

Ne hoş zevkin var ey gönül
Sensin bana yar ey gönül